संयुक्तानि सहसाणि गणानामेकविं प्रतिः ॥
एवमेव रथानान्तु सङ्क्षानं कीर्त्तिं बुधः ।
पञ्चमित्रस्वाणि षट्णतानि दश्चे तु ।
सङ्क्ष्णातान्त्रगान्त्रण्डेर्विना रथ्येन्तर्प्रमेः ।
रुणां प्रतसहस्वन्तु सहसाणि नवेव तु ।
प्रतानि त्रीणि चान्यानि पञ्चाप्रस्व पटातयः' ।
इत्यमरमरती ॥ (स्रजीहिणीपरिमाणं। यथा
महामारते आदिपर्वणि,—

"खत्तीहित्य इति घेक्ति यत्त्वया स्तनन्दन। रतदिन्छामहे श्रीतुं सर्वमेव यथायथम्॥ खत्तीहित्याः परीमार्गं नराश्वरथदन्तिनाम्। यथावसेव ना बृह्हि सर्व्वे हि विदितं तव"॥ सीतिख्वाच।

"'एका रथा गज्यको नगः पच पदातयः। चयस तुरमान्तज्ञैः पत्तिरित्यभिधीयते ॥ पत्तिन्त चिगुणामेतामाजः सेनाम्खं व्धाः। ची शि सेना मुखान्येका गुल्म इत्यमिधीयते ॥ चया गुल्मा गणा नाम वाहिनी तु गणास्त्रयः। स्तास्त्रिसम्त वाहिन्यः एतनेति विचल्याः ॥ चम्न एतनास्त्रिस्तिस्यस्वन्वनीकिनी। चनीकिनी दश्रामां प्राक्तरची हिमी ब्रधाः ॥ अचाहि याः प्रसङ्ख्याता रथानां दिजसत्तमाः। सङ्घा गणिततत्त्वज्ञेः सङ्खाखेकविंश्रतिः। श्रतान्यपरि चैवाछी तथा भूयख सप्ततिः। गजानाञ्च परीमाणमेतदेव विनिर्द्धित ॥ चेयं भ्रतसङ्खन्त सङ्खाणि नवैव तु । नरागामपि पञ्चाशक्तानि त्रीगि चानघाः । पश्वषित्रहसामि तथायानां प्रतानि च। रभोत्तरागि षट् प्राक्तर्यचावदि सङ्ख्या ॥ रतामको हिर्मी प्राजः सङ्घातत्त्वविदो नगः। यथा कथितवानिस्म विस्तरेग तपेश्वनाः"॥

अन्त्यं क्री, (अनुते । अन्य याप्ते संघाते च । क्रत्य-न्यूच्यां क्षः । काणः । इत्युगादिकोषः ।

षाखट्टः, युं, पियालकृत्तः। इति राजनिर्धयुटः॥ पियासाल इति भाषा॥

षाविष्टः, पुं, धनद्यवद्यारः। धाखि इति खातः। इति चिकार्र्डभूमः ॥

प्रावरहः, चि, (न खराइते इति। खड़ि भेदने धन्। नान्ति खराडो यस्य इति वा।) खराड रिह्नतः। पूर्याः। इत्यसरः॥ ("ध्यखराडं पुर्णानां फर्लामव च तहपमनधम्" इति प्राकुत्तले।)

अखखड़नः, पं, (नान्ति खख्डनं विच्चेदो यस्य सः।) कालः। इति ग्रन्थचन्त्रिका ॥

खालांद्धतर्तुः, चि, (न खाद्धितः ऋतुरस्य इति । बज्जनोहिः।) सपालहत्तादिः। इति शब्द-चन्त्रिका॥

प्रवातं, स्ती, पुं, (न खातं नज्समासः। खात-भिन्नम् इत्यर्थः।) देवखातं। खन्नचिमज्ञा-श्रयः। इत्यमरः॥ खखातमिति सामी॥ पुंसि यथा,—खखातो देवखातक इत्यमरदत्तः॥

श्ववाद्यं, चि, (न खाद्यं। चप्रमुक्तं विरुद्धं वा स्वाद्यम्।) खाद्यान्हें। चप्रस्यं॥ दिखलं, चि, (न खिलम् अस्य। न+खिल।) सर्व्यं। इत्यमरः॥ (खिलमप्रइतं स्थानं। तत् न भवति इति दक्षकृष्टस्थानं।)

खखातः, चि, (न खातः विरुद्धार्धे वा नज्।) खखातिविशिष्टः। खप्रतिष्ठितः॥ खप्रसिद्धः। खग, म वक्रमतौ : कुटिलगमने। इति कवि-

कल्पद्रमः ॥ म चगयति चगति सर्पः । इति द्गीदासः ॥

अग, इगती। इति कविकल्पदुमः॥ गत्यां इ अञ्चति। इति दुर्गादासः॥

चगः, पुं, (न गच्छति। गम गतौ। खन्येभ्योऽपीति खन्येश्वपि इति वा डः। न गोऽप्राशिषु इति पाचिकोऽप्रकृतिभावः।) पर्व्वतः। खचः। सर्पः। सर्व्यः। इति होमचन्तः॥ (सरीस्ट्रपः।)

खगच्छः, पुं, (न + गच्छ ।) उद्यः। इति विकागड-ग्रेमः॥

ध्याजं, सी, (धा+जन्+ड।) भ्रिलाजत्। इति रतमाला॥ पर्वतत्त्वजे चि॥ (गिरि-जाते।)

चागर्यः, त्रिं, (न गर्यः। नन् समासः।) चागयः नीयं। चागयेयं। चागयितयं। यदाः,— "गुगैरगर्येरतिशीनशानिभिरिति भारविः"।

खगरः, पुं, (गरविरुद्धः। न गरः खस्कात इति वा।) खैषधं। इत्यमरः॥ खायुर्वेदोक्तारणाः खानार्गतणाखाभेरः। यथा,—

"बौषधान्यगरो विद्या देवी च विविधा स्थितिः"। तपसैव प्रसिध्यन्ति"। इति मनुः।) नीरोगे चि । इति रमानाथः॥

चगरङ्कारः, एं, (अगरम् अरोगं करोति इति। चगर + छ + चग्। सुमागमः।) वैद्यः। इत्य-मरः॥

खगमः, पुं, (न गच्छतीति। न+गम+खच्। पचादाच्।) रुद्धः। इत्यमरः॥ पर्वतः। न गच्छतीत्यगमः॥

खाम्यं, त्रि, (न गम्य इति। न + गम् + यत्।) खाम्तवं। खामनीयं। गमनायायं। यथा,— 'त्राम्या साभवत्तत्र यत्राभूत् स महारयः''। इति देवीमाहात्म्यं॥

खगम्या, स्त्री, खमैयनाई। नारी। गम्यागम्या-विवर्गं यथा, यम उवाच,—

"या या गन्या न्यामिव निवोध कथयामि ते।" खस्ती गन्या च सर्वेषामिति वेदनिरूपिता॥ खगन्या च तदन्या या इति वेदिविदो विदुः। सामान्यं कथितं सर्व्वं विश्रेषं ग्रद्ध्या सन्दरि!॥ खगन्याखेव या याख निवोध कथयामि ताः। ग्रूह्मायां विप्रपत्नी च विष्रायां ग्रूह्मामिति। श्रुह्मायां विप्रपत्नी च विष्रायां ग्रूह्मामिति। श्रुह्म द्वास्पर्यो च निन्द्या च कोके वेदे पतिवते। ग्रूह्म द्वास्पर्यो गच्छेद ब्रह्मस्याग्रतं कमेत्॥ सत्ममं ब्राह्मायी चापि कुम्भीपाकं वजेद्ध्रवं। यदि ग्रुह्मं त्रजेद्विमो स्वक्तीपतिरेव सः॥ स व्यदो विप्रजातेस चार्खाकात् सोऽधमः स्मृतः। विष्रासमञ्च तत्माद्धा मृतं तस्य च तप्यां॥

तत् पिट्टणां सराणाञ्च पूजने तत् समं सित ।
कोटिजनार्जितं पर्यां सन्या द्वातपसांर्जितं ॥
दिजस्य द्वस्तीभोगाद्वप्रयोव न संप्रयः ।
ब्राह्मण्य स्रापीतो विद्भोजी वृष्ट्वीपतिः ॥
इरिवासरभोजी च कुम्भीपाकं वजेद्भुवं ।
गुरुपर्नी राजपर्नी सपत्नीमातरं प्रस्तं ॥
सुतां पुत्रवधूं अश्रुं सगभी भगिनी सित ।
सोदरभाद्वजायाञ्च भगिनीभादकन्यकां ॥
शिष्याञ्च पिर्यपत्नीञ्च भगिनेयस्य कामिनी
भाद्यप्त्रियाञ्चेवाद्यगभ्यामाञ्च पद्मजः ॥
सतास्त्रकामनेकां वा यो वजेन्यानवाधमः ।
स माद्यगमी वेदेष वद्याद्याग्रतं सभेत् ॥
यक्तमार्चे।ऽप्याद्याश्ची सोते वेदेऽतिनित्दतः ।
स याति कुम्भीपाकञ्च महापापी सदुष्करं ॥
इति ब्रह्मवेवनी प्रकृतिस्वर्धे २० च्यथायः ॥

खगरी, स्त्री, (न+सू+खच्+डीष्।) दैवताड़-टचः। इत्यमस्टीकायां भरतः॥

चग्नार्हितः, चि, (न गर्हितः। नन्समासः) अनि-न्दितः। यथा,—

''च्येष्ठः कुलं वर्ड्यति विनाशयित वा पुनः। च्येष्ठः पुच्यतमी लोकी च्येष्ठः सङ्किरगर्ह्वतः''॥ इति मानवे ६ खधाये १०६ स्रोकः॥

खगर, सी एं, (न गरः दुर्भरः खस्मात् इति।) खगुरु। इति इमचन्द्रः॥

खगित्तः, पुं, (विन्थाखम् खगम् खस्यति इति खगित्तः। अस्यतेः तिच्। बाज्यकात् तिवा।) वकस्तः। खगस्यमुनिः। इति मेदिनी॥ यथा वैदाके,—

"बगिक्तः पित्तकपजित चतुर्धकहरो हिमः। रूची वातकरित्तकः प्रतिख्यायनिवार्गाः"॥ खगस्तिदः, पुं, वकप्याददाः। इति विकारस्योधः॥ खगस्यः, एं, (खगं विन्धं स्वायति स्तभाति वा । स्ये संघाते। आता (तपसर्गे इति कः। स्था + स्यै + का) वकपष्पटतः। इति राजनिर्धस्टः॥ मिचावरणयाः पत्तः मुनिविश्रोधः। तस्य पर्यायः। कुस्सस्भवः १ सेनावस्थाः ३। इत्यसरः॥ खगस्तिः । पीताब्धिः प् वातापिद्विट् ई खामेयः ७ बीर्व्यशीयः ८ बामिमारतः ६ घटोद्भवः १० इति हेमचन्द्रः॥ (तद्त्यत्तर्यया यास्त्रनिरुक्ते.-"तयोरादिलयोः सचे दृष्टाभ्ररसमुर्वभीम्। रेतस्यस्तन्द तत्कुमे न्यपतत् वाष्ट्रतीवरे ॥ तेनेव त् म्हर्त्तेन वीर्व्यवन्ती तपस्तिनी। धगस्यस विश्रिस तत्रधी सम्बभूवतुः । वज्रधा पतितं रेतः कलंसे च जसे स्थले। खाले विश्वष्ठसा मुनिः सम्बभूविधिसत्तमः॥ कुम्भे लगस्यः सम्भूतो जते मत्स्या महाद्यतिः। उदियाय ततोऽगस्यः शम्यामात्रो महातपाः । मानेन सम्मितो यसात्तकामान्य इहोचते। यदा कुमाद्विजातः कुमोनापि सङ्घीयते"॥ बगस्योदयः, पुं, (बगस्यस्य नद्यन्य उदयः ग्रर-

त्वाले गगने आविभावः ।) आकाशे नदात्र-

रूपेण चगस्यमुनेषदयः। स तु सौरमादस्य सप्तः